

ראובן בן יעקב

גלוויו לגודלי ישראל בחלום או בהקץ

ב'מעשה מהחיט' (הספר השני בספר תמיימי דרכ, ואראשא תROLA) מופיע ראוון בבית החיט בלילה ומלמדו תורה. בכך הביע ראוון תודתו לחיט, על שלא רצה ללמד עליו קטגוריה (בمعنى מהשנה בהלה). לחיט נולד בן, ולבקשת ראוון נקרא שמו יהודה. הלא הוא ר' יהודה חיט אשר כתב פירוש לספר **מערכת האלונות** בשם **מנחת יהודה** (מנתובהشيخ; פירארהشيخ). לפני מותו ביקש מרבית העיר להדפיס את ספרו.

המקובל ר' יהודה בר יעקב חיט היה מגורי ספרד ופורטוגל.

ר' אפרים זלמן מרגליות כותב, בספרו **מעלות היוחסין** (לMBERG TERES, עמ' כג), ששמע מאביו, שהרמ"א דרש לפרש את הכתוב בפרש וישלח (לה כב) באופנו שראוון לא חטא "זבא ראוון ונשכו, והחזיק לו טוביה על שדרש והפק בזכותך".

אחר שנים רבות מצא ראו"ם את הספר בספר **חדושי הגרשוני** לר' גרשון אשכני, פפ"מ תע, דף לט ע"ב:

שמעתי בשם הגאון מהרמ"א [...] ושמעתה, שדמות דיוקנו נתגלתה לו והחזיק לו טוביה על שלמד עליו זכותך.

אף ר' יוסף שאול נתנוון מביא, בספרו **דברי שאול** (פרש וישלח), את דברי **חדושי הגרשוני**.

אמנם קדם להם הגדיד"א שהביא את הספר באربעה מספירו:

בספרו **פני דוד** (ליוורנו תקנוב) סוף פרשת וישלח:

שמעתי מרבית גדול אשכני זיל, משם הרב מהרמ"י בעל המפה, שפירש [...] וסח לי הרב הנז', שקבל, שראוון בחלום החזיק לו טוביה שהפק בזכותו.